

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

X_1	แทน	การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน
X_2	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์
X_3	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว
X_4	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_5	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน
X_6	แทน	การอบรมเลี้ยงดู
Y	แทน	วินัยในตนเอง
Y_1	แทน	การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
Y_2	แทน	ความรับผิดชอบ
Y_3	แทน	ความเชื่อมั่นในตนเอง
Y_4	แทน	ความตั้งใจจริง
Y_5	แทน	ความอดทน
Y_6	แทน	ความเป็นผู้นำ
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
R_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญสัมพัทธ์ของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน
SE_b	แทน	ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองในแต่ละด้าน

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเอง
3. ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเอง
4. สมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองในแต่ละด้าน

ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน (X_1) แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_2) แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (X_3) แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน (X_5) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู (X_6) กับ แบบสอบถามวินัยในตนเอง ซึ่งแบ่งเป็นการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม (Y_1) ความรับผิดชอบ (Y_2) ความเชื่อมั่นในตนเอง (Y_3) ความตั้งใจจริง (Y_4) ความอดทน (Y_5) และความเป็นผู้นำ (Y_6) มาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองโดยรวมและจำแนกรายด้าน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
ปัจจัย			
การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน (X_1)	58.94	5.84	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_2)	62.79	6.78	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (X_3)	41.77	5.15	ดีมาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4)	42.20	5.01	สูง
ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน (X_5)	41.17	4.34	สูง
การอบรมเลี้ยงดู (X_6)	97.81	12.37	ดี
วินัยในตนเอง (Y)			
การปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม (Y_1)	43.26	3.83	สูง
ความรับผิดชอบ (Y_2)	43.98	4.18	สูง
ความเชื่อมั่นในตนเอง (Y_3)	38.72	4.28	สูง
ความตั้งใจจริง (Y_4)	38.61	4.26	สูง
ความอดทน (Y_5)	39.56	4.37	สูง
ความเป็นผู้นำ (Y_6)	40.45	4.30	สูง

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน และนักศึกษามีสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัวอยู่ในระดับดีมาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองในระดับสูง และนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูอยู่ในระดับดี

สำหรับวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้านนั้น พบว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองโดยรวม และวินัยในตนเองรายด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสังคม ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความตั้งใจจริง ความอดทน และความเป็นผู้นำ อยู่ในระดับสูง

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเอง

ผู้วิจัยนำตัวแปรปัจจัยทั้ง 6 ปัจจัย กับวินัยในตนเองทั้ง 6 ด้าน มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (r) ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองโดยรวมและรายด้าน

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	Y
X ₁	1.00	.59**	.28**	.39**	.32**	.12**	.25**	.25**	.29**	.27**	.27**	.30**	.34**
X ₂		1.00	.43**	.48**	.41**	.28**	.27**	.34**	.38**	.31**	.37**	.34**	.42**
X ₃			1.00	.55**	.54**	.49**	.31**	.43**	.43**	.34**	.40**	.41**	.49**
X ₄				1.00	.71**	.39**	.47**	.63**	.49**	.53**	.54**	.47**	.66**
X ₅					1.00	.36**	.40**	.63**	.58**	.59**	.61**	.53**	.70**
X ₆						1.00	.36**	.34**	.34**	.33**	.38**	.37**	.44**
Y ₁							1.00	.42**	.41**	.47**	.40**	.36**	.63**
Y ₂								1.00	.60**	.63**	.62**	.60**	.81**
Y ₃									1.00	.61**	.59**	.58**	.80**
Y ₄										1.00	.74**	.61**	.85**
Y ₅											1.00	.68**	.85**
Y ₆												1.00	.81**
Y													1.00

**p ≤ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .12 ถึง .71 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) กับลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน (X_5)

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .36 ถึง .74 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในสูงที่สุดคือ ความสัมพันธ์ระหว่าง ความตั้งใจจริง (Y_4) กับ ความอดทน (Y_5)

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองจำแนกรายด้าน มีค่าอยู่ระหว่าง .25 ถึง .63 โดยที่

ตัวแปรปัจจัยทุกตัวได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน (X_1) ตัวแปรสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_2) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (X_3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน (X_5) และการอบรมเลี้ยงดู (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม (Y_1) ความรับผิดชอบ (Y_2) ความเชื่อมั่นในตนเอง (Y_3) ความตั้งใจจริง (Y_4) ความอดทน (Y_5) และความเป็นผู้นำ (Y_6)

2.4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับวินัยในตนเองโดยรวม มีค่าอยู่ระหว่าง .34 ถึง .70 ซึ่งตัวแปรปัจจัยทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับวินัยในตนเองโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คำนำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเอง

ตารางที่ 4.3 คำนำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยในตนเองโดยรวม

ปัจจัย	β	b	SE _b	t	p
การจัดการเรียนการสอนของสถาบัน (X_1)	.051	.174	.141	1.230	.219
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X_2)	.052	.153	.131	1.171	.242
สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว (X_3)	.003	.011	.170	.065	.948
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_4)	.238	.952	.201	4.731*	.000
ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน (X_5)	.434	2.002	.221	9.059*	.000
การอบรมเลี้ยงดู (X_6)	.169	.274	.062	4.433*	.000
	R = .76		R ² = .58	F = 89.55*	

$P \leq .05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่า น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต และการควบคุมตน และการอบรมเลี้ยงดู ส่งผลทางบวกต่อวินัยในตนเองโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนมีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองโดยรวมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการอบรมเลี้ยงดูตามลำดับ ส่วนน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับครอบครัว ส่งผลต่อวินัยในตนเองโดยรวม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างปัจจัยทั้ง 6 ประการ กับวินัยในตนเอง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.76 ซึ่งสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถทำนายวินัยในตนเองได้ถูกต้อง 58.00%

4. สมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย

4.1 สมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 74.940 + .952X_4 + 2.002X_5 + .274X_6$$

4.2 สมการพยากรณ์วินัยในตนเอง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .238X_4 + .434X_5 + .169X_6$$